

har været Tale om at undlade denne Foranstaltning, selv om den er af tvivlsom Bestaffenhed, naar der kun er den ringeste Mulighed for, at den vil kunne være en Forbedring, af dette Hensyn. Den Byrde, man paalægger Boerne, vil være saa forsvindende, at jeg tror, at naar Sagen stod anderledes, vilde den i alt Fald ikke vække nogen Betænkelse her. Jeg vil imidlertid ikke stille noget Forslag om at sende Lovforslaget tilbage, naar jeg ikke finder nogen Støtte. Vigtigere for mig er den ærede Talers første Udtalelse. Den begyndte stærkere, end den lød i den næste Sætning, men endte lige saa stærkt, som den begyndte. Det ærede Medlem begyndte med, at mit Forslag aldeles vilde affasse privat Skifte, i det Mindste, som han tilspøede, fra Begyndelsen af. Det er en overordentlig væsentlig Forskjel. Mit Forslag vil naturligvis bringe den Gene, at ikke al Formue strax uden videre Formaliteter kan gaa over til de myndige Arvinger, der ville paatage sig Ansvaret, men i Lovens § 9 og § 75 og paa andre Steder i Lovforslaget, der ikke nu staa klart for mig, gives der jo ogsaa Udgang til, at et begyndt offentligt Skifte kan gaa over til et privat. Et Ophold vil ganske sikkert fremkomme ved den Tid, som Proklamas Udstedelse vil medtage, men det tror jeg er en Gene, som er overordentlig ringe. Det, jeg vilde fremkalde, kan indeholde en Gene, men det Bestaaende indeholder en Fare, og jeg tror, at man vil finde, at Genen er meget lille i alle Tilfælde. Selv om man kun beskytter mod den større Fare i saa Tilfælde, saa vil det i det Mindste gaa lige op, og jeg tror, som sagt, at det vil gaa med denne Lov, som med de to andre Love, vi omtalte, nemlig med de overordentlig store Betænkigheder, man har havt ved Afkræftelser i Konkursboer, og de overordentlig store Betænkigheder, man havde ved Næringslovens Indførelse. Det har man ment, var det Naturlige, som var det Tilvante, som man har set længe paa, og derfor har man frygtet for at røre ved disse Forhold. Jeg tror, som sagt, at man bør gaa den Vej, jeg foreslaar, men jeg tror paa ingen Maade, at det kan siges, at efter mit Forslag privat Skifte vilde blive affasset; privat Skifte bliver derved kun noget forsinket.

Mellemann: Jeg tror, at det fremgik tilfredsstillende af, hvad jeg sagde, at min ærede Sidesmands Forslag vil gaa ud paa, at privat Skifte affattes i den Forstand, at ethvert Bo uden Undtagelse skulde overtages af Skifteretten og henstaa

under Skiftebehandling i kortere eller længere Tid. Det er det, jeg siger vilde være en saa overordentlig og i en stor Mængde Tilfælde umøndelig Ulempe for Befolkningen, at jeg ikke tror, der nogenstunde vil blive Stemning derved. Hvad de andre Exempler angaar, som bleve anførte af det ærede Medlem, er det jo een Ting, at en Reform, som med stor Styrke har gjort sig gjældende hele Verden over, tilsidst kan komme til os og forlange at indlades; men en anden Ting er, hvad der her omhandles. Skulde vi opstille den Regel, at Arvinger aldrig kunde overtage et Bo selv, men at ethvert Bo strax skal ind under Skifteretten og henstaa der, vilde vi derved ikke indføre Noget, som var en Reform, der var gaaet Verden rundt, men Noget, som man ingen andre Steder kjender.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg C. Sp. 33 ff) anfaas vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) 1redie Behandling af:

Forslag til Lov om en extraordinær Pension for Eleonore Christine Eschering.

2) Forespørgsel af den 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (C. N. Hansen) til Indenrigsministeren angaaende Kjøreplanen for den jydste Lørbane.

Mødet hævet Kl. 2 $\frac{1}{4}$.